

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE SPRUITJESPRINSES

Een toneelspel in één bedrijf voor kleuters

door

Chris De Ranter

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2017

Nr.3396

PERSONAGES

(1 dame – 2 heren)

PRINSES MARIE-LOUISE (alias PRINSES STRIKJES), vrolijk meisje, enig kind, windt iedereen om haar vinger, maar heeft een hart van goud. Kledij, schoenen, haar vol strikjes :

KONING ALEXANDER SPRUYT, wil zijn dochter een strenge opvoeding geven, maar slaagt daar eigenlijk niet in wegens te goedhartig :

KOK JACQUES COQUILLE, (door de prinses steevast 'Kokkie' genoemd): van Franse komaf, knikt en buigt en wil iedereen ter wille zijn :

DECOR

Een koninklijk paleis: een mooi versierde troon en een eethoek.

KORTE INHOUD

Koning Spruyt vindt dat zijn dochter Marie-Louise - alias prinses Strikjes - stilaan oud genoeg is om spruitjes te leren eten. Maar zij lust dat niet! De koning ziet zijn dochter graag. Hij is wel streng, maar wil haar "verleiden" tot het eten van spruitjes. Dus hij belooft haar van alles als ze toch maar spruitjes eet. Maar de prinses heeft al alles.

Dan geeft hij zijn kok Jacques Coquille de opdracht om de spruitjes heel lekker te bereiden. Maar ook dat mislukt. De prinses wil geen spruitjes eten.

Dus besluit de koning dat zijn kok er niks van bakt en ontslaat hem. De prinses treft "Kokkie" terwijl hij dikke tranen weent. Ze raakt erg ontroerd. En speciaal voor hem wil ze dan wel één keer spruitjes eten. Dan blijkt dat ze dat eigenlijk tóch lust.

De koning is heel tevreden dat zijn dochter een echte "Spruyt" is en geeft daarom een kinderfeest.

LIEDJES

- "Nee, pa, dat heb ik al" (melodie "Ja zuster, nee zuster" - Harry Bannink)
door koning Spruyt

- "Weet je wie geen spruitjes eet?" (melodie "Savez-vous planter des choux?")
door kok Jacques Coquille

- "Heb je spruitjes voor mij?" (melodie "Heb je even voor mij?" - Frans Bauer)
door prinses Marie-Louise

scène 1

(Prinses Marie-Louise komt van achter in de zaal naar voor gewandeld. Ondertussen zingt ze een vrolijk kinderliedje, doet daarbij wat danspasjes en speelt tegelijk met een popje of een bal. Halverwege de zaal heeft ze door dat er publiek is en voor het doek aangekomen, speelt ze daar op in:)

PRINSES : Hé! Dag jongens en meisjes! Ik ben prinses Marie-Louise, maar jullie mogen prinses Strikjes zeggen, hoor! Ik hou namelijk heel erg veel van strikjes, zie je. Haha, ja, dat zien jullie natuurlijk. Ik heb strikjes in mijn haar en strikjes op mijn schoenen. En ik draag nooit een jurk zonder strikjes! Ik hou ook erg veel van Kitty (of Garfield, of Bumba, of...). Kijk, ze staat hier op mijn tasje. Willen jullie eens zien wat er allemaal in mijn tasje zit?

(Prinses Marie-Louise laadt het tasje uit. Bij elk voorwerp laat ze zien hoe het werkt of welk muziekje het maakt of hoe je er mee moet spelen bv. bellen blazen, mooie balletjes, balletje met rekker aan plankje, enz. Het zijn allemaal spullen waar je op je eentje mee kan spelen. Ze zijn stuk voor stuk ook heel mooi: glittersjjes, zilveren randje, felle lichtjes,...)

Jullie weten nu al wel hoe ik heet, maar nog niet waar ik woon, he! Wel, ik woon in een groot kasteel, samen met mijn papa. Die is koning. En Kokkie, onze kok, maakt voor mij altijd lekker eten klaar. Soms bakt hij frietjes of maakt hij pannenkoeken. En hij maakt de beste spaghetti! Dat is mijn lievelingseten. Lusten jullie dat ook graag?

O, van al dat buiten spelen, heb ik honger gekregen. Hoe laat is het alstublieft? Oei, is het al zó laat? Dan moet ik mij haasten. Vlug naar huis vóór papa ziet dat ik buiten de muren van het kasteel ben geweest. Van papa mag ik nooit alleen buiten. Hij zegt altijd: "Prinsesjes moeten in het kasteel spelen of in de tuin van het kasteel." Maar dat vind ik zó saai! En dan doe ik stiekem, als mijn papa niet kijkt, de poort van de kasteeltuin open. Dan kan ik ook eens met

andere kinderen spelen. Maar nu ga ik maar vlug terug. Vóór mijn papa mij zoekt. Als jullie mijn papa, de koning, zien... niets verklappen, hé!

scène 2

(De prinses verdwijnt achter het doek. Het doek gaat open. De koning zit op zijn troon een boek te lezen. Prinses M-L probeert ongemerkt voorbij de troon te sluipen. Op dat moment kijkt de koning op. Hij wil net de bel grijpen als hij zijn dochter plots voor zijn neus ziet staan.)

KONING : Prinses Marie-Louise!

PRINSES : Ja, papa, heb je mij geroepen?

KONING : Prinses Marie-Louise, waar kom jij vandaan?

PRINSES : Ik, eu, ik ben wat gaan wandelen in de tuin van ons kasteel.

KONING : Zo... in onze tuin... Ben je zeker dat je niet buiten de tuin bent geweest?

PRINSES : Nee, papa, echt niet!

(reacties uit de zaal afwachten en er eventueel op inspelen)

KONING : Oké dan. Ik ga zo dadelijk onze kok Jacques roepen om het eten klaar te maken. Ga maar vlug naar je kamer om je wat op te frissen.

PRINSES : Wat gaat Kokkie voor ons klaar maken vandaag, papa? Lekker pannenkoeken?

KONING : Nee, prinses, vandaag niet. Misschien volgende zondag, hoor.

PRINSES : Gaat hij dan frietjes bakken vandaag, papa?

KONING : We hebben nog maar pas frietjes gegeten. Je mag niet zo vaak frietjes eten. Dat is niet gezond. Dat is te vet. Daar word je dik van!

PRINSES : Eten we dan misschien spaghetti, papa? O, dat zou fijn zijn! Dat is nu net wat ik het liefste eet!

KONING : Nee, Marie-Louise, het is een bijzondere dag vandaag. Toch voor deze familie Spruyt!

PRINSES : Ik weet het! Dan wordt het appeltaart. Dat lusten wij allebei graag. Ja,

appeltaart. Hmmm, ik begin er al van te watertanden!

KONING : Nee, meisje, het wordt ook geen appeltaart. Luister eens even, lief dochtertje van me, als koning Alexander Spruyt, koning van het spruitjesland, vind ik dat het hoog tijd wordt dat jij eindelijk ook eens spruitjes leert eten. Daar ben je nu stilaan groot genoeg voor geworden. Dus, ik ga Coquille vandaag vragen om lekkere spruitjes klaar te maken. Zó!

PRINSES : Wat!? Spruitjes!? Bah... Ik lust geen spruiten! Spruiten zijn vies! Er zitten vlekjes op! En ze stinken! Ik eet geen spruitjes, hoor!

KONING : Mijn beste prinses Marie-Louise, spruitjes zijn helemaal niet vies. Die zijn juist héél gezond. In mijn land eet iedereen spruiten. Dus dan hoort de dochter van de koning dat ook te eten. Je hebt er trouwens nog nooit één geproefd. Dan kan je ook niet weten of je ze lust of niet.

PRINSES : Spruitjes zijn rond. Als je er met je vork wil in prikken, rollen ze van je bord. Natuurlijk heb ik ze nog niet kunnen proeven! Nee nee, ik eet geen spruiten!

KONING : En als ik je nu eens iets beloof... Als jij vandaag spruitjes eet, mag je... naar de nieuwste show van K3!

PRINSES : Poeh, die heb ik al gezien.

KONING : O zo, wel, dan gaan we morgen samen naar een pretpark.

PRINSES : Morgen gaat het regenen.

KONING : Niet dan. Misschien wil je wel graag een nieuw springkasteel?

PRINSES : Daar ben ik te groot voor geworden. Ik spring wel in ons eigen kasteel.

KONING : Het zij zo. Dan gaan we nergens heen en je krijgt ook niks. Maar spruitjes zul je wel eten!

PRINSES : *(gaat op de grond liggen, trappelt met de beentjes en roept heel hard:)* Ik wil geen spruiten!!

KONING : Nu is het genoeg! Naar je kamer, jij! En wel meteen!

PRINSES : *(krabbelt recht, strijkt haar kleren glad, blaast wat stoffes weg, draait wat strikjes goed, draait zich met de rug naar de koning, kijkt het publiek aan en zegt:)* En toch eet ik geen spruitjes! *(af.)*

KONING : Ik heb een lieve dochter, hoor. Nee, mijn dochter is echt wel lief. Maar ja, ze is maar alleen. En wat doe je dan als vader? Je wil haar zo graag belonen. Je